

Arrest

nr. 53 841 van 23 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat I. BUYST verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 11 december 2009 een asielaanvraag in. Op 15 september 2010 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Jaljala (Sankhuwasabha district). In de vijfde maand (Bhadra) van 2060 (Nepalese kalender, stemt overeen met augustus/september 2003 volgens de Gregoriaanse kalender) werd uw oom (...) in Bibari Bazar door Maobadi gedood. Sinds 30/12/2061 (12 april 2005) bent u lid van Rastriya Prajantra Party Nepal (RPP-N, monarchistische partij). U verspreidde pamfletten en probeerde mensen te

overtuigen de partij te vervoegen. Tijdens de lokale verkiezingen van 26/10/2062 (8 februari 2006) werd u door Maobadi op straat tegengehouden. Ze zeiden u dat u de koning niet langer mocht steunen en dat u de RPP-N moest verlaten. Er werd u tevens gezegd de Maobadi te vervoegen, zo niet zou er geweld tegen u gebruikt worden. De Maobadi kwamen tijdens deze verkiezingen eveneens twee keer naar uw huis om u te dwingen uw steun aan de RPP-N op te zeggen en lid te worden van de Maobadi. U was toen niet thuis. Op 4/12/2063 (18 maart 2007) brachten de Maobadi een brief naar uw huis. U was wederom niet thuis. Uw vader nam de brief van de Maobadi aan. Volgens deze brief had u twee weken de tijd om 200.000 Nepalese roepies te betalen. U betaalde niet. U bracht de politie op de hoogte, maar die kon u geen hulp bieden. Op 3/3/2064 (17 juni 2007) kwamen Maobadi 's nachts naar uw huis. U lag op de veranda en hoorde hen aankomen en praten met uw moeder. De Maobadi vroegen de deur te openen zo niet zouden ze die openbreken. U ontvluchtte uw huis en trok naar familie in de buurt, vanwaar u de dag nadien naar Kathmandu reisde. In Kathmandu contacteerde u uw vrouw die u vertelde dat Maobadi die nacht het huis hadden doorzocht. In Kathmandu werkte u in een restaurant en was u verder actief voor uw partij. Zo bleef u mensen aanspreken en overtuigen lid te worden van uw partij. Op 15/11/2064 (27 februari 2008) waren enkele Maobadi naar het gebouw gekomen waar u verbleef. U was afwezig, maar werd later op de hoogte gebracht door de eigenaar. De Maobadi hadden uw kamer doorzocht. U ging hierna elders in Kathmandu wonen. U stopte op 29/11/2064 (11 maart 2008) met werken in het restaurant. U bleef actief voor uw partij tot ongeveer een week voor uw vertrek naar Delhi op 5/12/2065 (18 maart 2009). Toen u hoorde dat in India mensen eveneens verdwijnen door toedoen van Maobadi verliet u op 10 december 2009 Delhi. In het bezit van uw eigen Nepalees paspoort nam u toen vanuit Delhi het vliegtuig naar Frankrijk. Op 11 december 2009 vroeg u asiel aan in België. Sinds uw vertrek uit Nepal komen Maobadi nog geregeld naar uw huis om geld te vragen en te achterhalen waar u bent. U bent in het bezit van een kopie van de eerste pagina van uw Nepalees paspoort, uitgereikt op 28 maart 2006; uw 'school leaving certificate'; uw huwelijksakte; uw lidkaart van de RPP-N d.d. 30.12.2061 (12 april 2005); een brief van de RPP-N betreffende uw lidmaatschap en een brief van de Maobadi volgens welke u 200.000 Nepalese roepies moet betalen en uitleg moet verschaffen over uw politieke activiteiten voor de RPP-N.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat geen enkel geloof kan gehecht worden aan het door u voorgehouden politiek profiel. U verklaarde sinds 30/12/2061 (12 april 2005) lid te zijn van de RPP-N. U verspreidde in uw woonplaats pamfletten en probeerde mensen te overtuigen de partij te vervoegen. Ook tijdens uw verblijf in Kathmandu bleef u heel actief voor de partij. Uw kennis van deze partij bleek volkomen onvoldoende. Vooreerst stelde u dat de RPP-N in de eerste maand van 2061 (april/mei 2004) werd opgericht en ontstond na een breuk binnen de RPP (Rastriya Prajatantra Party), waar de RPP-N de monarchie voorstond en de RPP voortaan een republiek verkoos (CGVS, p. 9 en 10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt evenwel dat in werkelijkheid de RPP-N zich pas in januari 2006 (poush/magha 2062) afscheurde van de 'moederpartij' RPP, na onenigheid binnen de partij over al dan niet deelname aan lokale verkiezingen van februari 2006 en na deelname van zes RPP-N aanhangers zonder toelating van de partijleiding van de moederpartij aan de niet-democratische regering van koning Gyanendra. De RPP behield wel haar monarchistisch standpunt en werd toen, in tegenstelling tot wat u beweerde, geen voorstander van een republiek. In oktober 2006, na de afgekondigde wapenstilstand van april 2006, liet de partij weten nog geen beslissing genomen te hebben over haar monarchistisch standpunt. U zou derhalve lid geworden zijn van een partij die op dat ogenblik nog niet bestond. Verder is het opmerkelijk dat u geen weet heeft van arrestaties de laatste jaren van Kamal Thapa, volgens u de leider van de RPP-N. U herinnerde zich slechts dat hij lang geleden in het jaar 2028 of 2029 (periode 1971-1973) in de gevangenis heeft gezeten (CGVS, p.11). Uit de ons beschikbare informatie blijkt dat Kamal Thapa in januari 2007 twee weken werd aangehouden op beschuldiging het geweld in de Terai-regio aangestoken te hebben. Aan deze gebeurtenis werd toen veel ruchtbaarheid gegeven. Verder stelde u dat Rabindra Nath Sharma op het ogenblik van uw vertrek uit Nepal op 5/12/2065 (18 maart 2009) en naar u meende vandaag nog steeds de nationale voorzitter van de RPP-N was/is, terwijl uit de ons beschikbare informatie blijkt dat hij de functie van nationale voorzitter van de RPP-N bekleedde van oktober 2006 tot in maart 2008 en in november 2008 overleed. Voor zijn dood verliet hij nog de RPP-N en stapte opnieuw over naar de moederpartij RPP (CGVS p.9). Van iemand die beweert tot 5/12/2065 (18 maart 2009) actief te zijn geweest voor die partij in Nepal mag hier toch meer kennis van zaken verwacht worden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen aangaande uw politiek activisme voor RPP-N kan evenmin enig geloof gehecht worden aan de problemen die u in dit verband met de maoïsten zou hebben gekend en die geleid hebben tot uw vertrek uit Nepal. Er kan overigens nog op gewezen worden dat uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal blijkt dat royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormt om doelwit te zijn van de maoïsten. Zowel het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) als het OHCHR (Office of the High Commissioner for Human Rights), organisaties die reeds geruime tijd op het terrein aanwezig zijn en de mensenrechtensituatie op de voet volgen, zijn niet op de hoogte van incidenten, specifiek gericht tegen personen met royalistische sympathieën of affiliaties. Zij wijzen er ook op dat verscheidene royalistische partijen politiek actief blijven en over vertegenwoordigers beschikken in het huidige parlement.

Tot slot kan worden gesteld dat de situatie in Nepal op dit ogenblik niet langer van aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer het risico op veralgemeend, willekeurig geweld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst staan uw huwelijk en schoolprestaties niet ter discussie. Met betrekking tot uw Nepalees paspoort slaagde u er slechts in een kopie van de eerste pagina van dit paspoort voor te leggen. Verder gaf u de weinig aannemelijke uitleg dat u uw paspoort in 2006 op vraag van de RPP-N heeft aangevraagd (CGVS, p.5). De partij stelde dat dit nodig zou kunnen zijn mochten ze conferenties in het buitenland houden. Het is echter weinig aannemelijk dat een partij, die volgens u niet vaak conferenties in het buitenland houdt (CGVS, p.5), een gewoon partijlid dat enkel actief is in zijn dorp (CGVS, p.10), zou vragen om voor de zekerheid een paspoort aan te vragen. Verder bleef u bijzonder vaag over een document dat u van uw smokkelaar diende te ondertekenen. U heeft persoonlijk nooit een visum aangevraagd, uw smokkelaar regelde alles. U heeft toen een document ondertekend waarvan u niet weet wat de inhoud is, noch van welke instantie het afkomstig is (CGVS, p.5-6). U weet dan ook niet met wat voor visum u van India naar Frankrijk reisde (CGVS, p.4). Aangezien u er evenmin in slaagde uw Staatsburgerschapskaart (Nagarikta Pramanpatra - vergelijkbaar met identiteitskaart) neer te leggen rijst dan ook sterk het vermoeden dat u iets probeert te verhuilen (vertrek uit Nepal met paspoort, reeds eerder vertrek, etc.) en uw Nepalees paspoort achterhoudt. Wat betreft uw lidkaart van de RPP-N dient tot slot vastgesteld te worden dat u volgens deze kaart lid werd van de partij op 30/12/2061 (12 april 2005). Aangezien reeds eerder werd opgemerkt dat de partij pas in januari 2006 werd opgericht, kan er dan ook geen bewijswaarde aan deze lidkaart worden toegekend. Bijgevolg kan ook geen enkele bewijswaarde gegeven worden aan de door u neergelegde brief van de RPP-N over uw lidmaatschap en de brief van de Maobadi waarin geld wordt gevraagd. Bovendien kan hier nog worden opgemerkt dat een document, opdat het bewijswaarde zou hebben, ondersteund dient te worden door een geloofwaardig en coherent relaas, wat in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“Eerste middel: Middel van machtsoverschrijding afgeleid uit de schending van het recht betreffende de toegang tot het grondgebied, verblijf, bevestiging en verwijdering van vreemdelingen. Dat dient opgemerkt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten omkleed zijn. Dat de verklaringen van verzoeker door het Commissariaat-generaal in een verkeerd daglicht werden geplaatst en totaal uit hun kontekst werden gerukt om alzo tegenstrijdigheden te bewerkstelligen; Dat geen rekening werd gehouden met de grieven van de verzoeker en hierop niet werd geantwoord; Dat hieruit zeer duidelijk blijkt dat de beslissing van het Commissariaat-generaal op onvoldoende wijze werd gemotiveerd.”

2.1.2. Verzoeker komt in zijn betoog niet verder dan te stellen dat de commissaris-generaal alles heeft gedaan om tegenstrijdigheden vast te stellen. Verzoeker laat na om concreet de vastgestelde tegenstrijdigheden te bekritisieren en verduidelijkt niet op welke grieven de commissaris-generaal niet heeft geantwoord.

Verzoeker toont met zijn summiere betoog niet aan dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht schendt. Naast een uiteenzetting van het vluchtrelaas door verzoeker zelf aangevoerd tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren en steun vinden in het administratief dossier.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Tweede middel:

Middel van machtsafwending en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De rechtsleer is van oordeel dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen dat het Commissariaat-generaal bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid zorgvuldig en degelijk te werk gaat. Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen; Dat voor een belanghebbende de nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;”

2.2.2. Wie machtsafwending aanvoert, moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aandragen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd. Daarenboven moet, opdat van machtsafwending sprake kan zijn, het ongeoorloofde oogmerk het enige doel van de bestreden beslissing zijn geweest (RvS 11 januari 2006, nr. 153.469). Verzoeker brengt niet het minste element aan waaruit zou kunnen blijken dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing. Verzoeker toont dan ook niet aan op welke wijze er machtsafwending zou zijn gepleegd.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het tweede middel is niet gegrond.

2.3.1. Verzoeker voert een derde middel aan dat luidt als volgt:

“Derde middel:

Het komt verzoeker voor dat zowel op grond van de omstandigheden waarvan het Commissariaat-generaal op het ogenblik van het nemen van de omstreden beslissing kennis had, als op grond van de overige omstandigheden die verzoeker thans laat gelden, tot de kennelijk en volkomen onredelijkheid, minstens onwettigheid, van de weigeringsbeslissing dient te worden besloten en dit wegens schending van de ingeroepen wetsartikelen en algemene rechtsbeginselen; Dat alle toepassingsvoorwaarden van art. 1 van het Verdrag van Genève vervuld zijn; Dat er een subjectieve vrees in hoofde van verzoeker aanwezig is voor zijn leven en zijn fysieke integriteit in het land van herkomst; Dat indien het bevel om België te verlaten uitgevoerd zou worden, zulks een moeilijk te herstellen nadeel zou teweegbrengen; Dat verzoeker niet wenst terug te keren naar zijn land van herkomst, gelet op de familiale, economische toestand en de etnische zuiveringen aldaar; Dat verzoeker tevens totaal ontheemd is in zijn land van herkomst.”

2.3.2. Op grond van de gegevens van het dossier heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoeker niet in staat blijkt te zijn om doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken daar er werd vastgesteld dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig was wegens vage en tegenstrijdige verklaringen. Het volstaat niet wanneer verzoeker louter verklaart een vrees voor vervolging te koesteren. Hij dient deze vrees immers ook aannemelijk te maken. Het is de taak van verzoeker om een geloofwaardig en coherent verhaal te vertellen. De medewerkingsplicht die op verzoeker rust, verplicht hem zijn asielrelaas zo volledig mogelijk en waarheidsgetrouw uiteen te zetten. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en een reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk kan maken en dat aldus op grond van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven zijn beweerde problemen eveneens ongeloofwaardig zijn.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat uit informatie terug te vinden in het administratieve dossier blijkt dat royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormen om doelwit te zijn van de maoïsten. Zowel het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) als het OHCHR (Office of the High Commissioner for Human Rights), organisaties die reeds geruime tijd op het terrein aanwezig zijn en de mensenrechtensituatie op de voet volgen, zijn niet op de hoogte van incidenten, specifiek gericht tegen personen met royalistische sympathieën of affiliaties. Zij wijzen er ook op dat verscheidene royalistische partijen politiek actief blijven en over vertegenwoordigers beschikken in het huidige parlement. Ook deze vaststellingen worden door verzoeker niet betwist in zijn verzoekschrift. Tot slot wordt opgemerkt dat de situatie in Nepal op dit ogenblik niet langer van aard is dat er sprake is van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, gelet op de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand.

Het derde middel is niet gegrond.

3. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS

griffier.

De griffier,

De voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

M. DENYS

M. MILOJKOWIC